

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32Cob/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119431990
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6119431990.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a členov JUDr. Petra Dumana a JUDr. Eriky Tischlerovej, v spore žalobcu: JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD., adresa sídla Banská Bystrica, Horné Záhrady 2, správcu úpadcu PB Power Trade, a.s., IČO: 44 063 555, adresa sídla Žilina, Za plavárňou 3937/1, proti žalovanému: JASPLASTIK-SK spol. s r.o., IČO: 36 242 578, adresa sídla Matúškovo 913, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., IČO: 36 861 227, adresa sídla Bratislava, Nám. L. Štúra 2, o 767.088,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. júna 2021, č.k. 10Cb/10/2020-346, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudku sa **o d m i e t a**.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. a III. **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.
- IV. Opravuje sa v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie označenie žalobcu, a to tak, že označenie žalobcu znie: „JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD., adresa sídla Banská Bystrica, Horné Záhrady 2, správca úpadcu PB Power Trade, a.s., IČO: 44 063 555, adresa sídla Žilina, Za plavárňou 3937/1“.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom súd návrh na prerušenie konania zamietol (výrok II.) a žalobu zamietol (výrok I.).
 - 1.1 Na odôvodnenie rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 767.088 eur s 9,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 767.088 eur od 20. septembra 2014 do zaplatenia, a to titulom úhrady zmluvne dohodnutej odplaty za žalobcom žalovanému dodanú elektrickú energiu v období od 11. augusta 2014 do 20. augusta 2014. Po vyjadrení sa žalovaného k žalobe žiadal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 44Cbi/6/2020 o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty, a to za účelom zistenia, či vôbec má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto prebiehajúcom konaní. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nárokov žalobcu uplatnených v žalobe a pre nemožnosť ich priznania súdom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Okrem toho ďalej dôvodil, že žalobcom vymáhaná pohľadávka už neexistuje, že táto zanikla jej započítaním s pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi na zaplatenie dohodnutej odplaty vo výške 769.104 eur za žalovaným žalobcovi postúpenú pohľadávku žalovaného voči spoločnosti PBPT Holding, a.s. Žilina, Dolné Rudiny 2 (zaplatenie faktúry č. 9201401576 zo dňa 20.8.2014). Návrh žalobcu na prerušenie konania žiadal zamietnuť z dôvodu, že otázku vecnej aktívnej legitímácie je súd oprávnený posúdiť sám ako predbežnú otázku.

1.2 V konaní mal z dokazovania za dokázané, že spoločnosť PB Power Trade, a.s., IČO: 44 063 555, adresa sídla Žilina, Za plavárňou 3937/1 vystavila žalovanému dňa 20. augusta 2014 faktúru č. 14010075 so splatnosťou 19. septembra 2014 na sumu 767.088 eur, ktorou fakturoval žalovanému dohodnutú odplatu za dodávku elektriny za obdobie od 11. augusta 2014 do 20. augusta 2014 podľa individuálneho kontraktu.

1.2.1 Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 4K/25/2014-72 z 22. októbra 2014, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 206/2014 z 28. októbra 2014 bol na majetok spoločnosti PB Power Trade, a.s., IČO: 44 063 555, adresa sídla Žilina, Za plavárňou 3937/1 vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovená spoločnosť BMK konkurz, k.s. IČO: 44 434 774, adresa sídla Žilina, A. Kmeťa 19.

1.2.2 Uznesením Okresného súdu Žilina zo 17. marca 2015 č. k. 4K/25/2014-120, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. marca 2015, súd odvolal správcu: BMK konkurz, k.s. a za správcu ustanovil žalobcu.

1.2.3 Žalovaný žalobcovi žalovanú sumu 767.088 eur s príslušenstvom nezaplatil a žalovaný v konaní nepreukázal, že k zániku pohľadávky žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania, došlo započítaním s jeho splatnou pohľadávkou voči žalobcovi.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok dlžníka dovoliť sa pred súdom nemožnosti priznania nároku veriteľa na splnenie povinnosti z obchodnej zmluvy po tom, čo dlžník namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby, podľa § 388 ods. 1, § 391 ods. 1 OBZ (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov), § 122 OZ (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), § 20 ods. 1 veta prvá, ods. 4 a ods. 7 ZKV (zákon č. 328/1991 Z.z. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov) a nárok strany sporu na prerušenie konania podľa § 162 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť a že žalobcovi nemožno priznať právo na splnenie povinnosti žalovaného z obchodnej zmluvy z dôvodu, že žalovaný namietol premlčanie tohto práva po uplynutí premlčacej doby.

1.4 Na odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania uviedol, že návrhu nebolo možné vyhovieť, lebo na prerušenie konania neexistoval zákonný dôvod uvedený v ust. § 162 CSP a posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní môže vykonať súd aj sám.

1.5 Na odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí žaloby uviedol, že nakoľko žalovaný nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o zániku žalovanej pohľadávky jej započítaním so vzájomnou pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi, v danom prípade sa ako prvou otázkou zaoberal námietkou premlčania, pretože ak súd zistí, že nárok žalobcu je premlčaný bez ďalšieho dokazovania, žalobu zamietne. Súd mal za preukázané, že spoločnosť PB Power Trade, a.s. vystavila žalovanému faktúru č. 14010075 na sumu 767.088 eur so splatnosťou 19. septembra 2014. Premlčacia doba začala plynúť 20. septembra 2014, posledným dňom na uplatnenie práva bol deň 20. septembra 2018, pričom žaloba bola na súd podaná 20. novembra 2019, teda po uplynutí premlčacej doby. To bol dôvod na zamietnutie žaloby.

1.6 Z konania vo veci Okresného súdu Galanta vedeného pod sp. zn. 10Cb/5/2014 má súd vedomosť, že žalobca ako správca konkurznej podstaty PBPT, a.s. si v konkurznom konaní neuplatnil pohľadávku, ktorú skutočnosť potvrdil pred súdom v uvedenom konaní s tým, že pohľadávka pochádza z ručenia. Okrem toho mal za to, že táto pohľadávka bola postúpená na Prima banku Slovensko, a.s. a nebola zapísaná do súpisu. Právny zástupca žalobcu tvrdil, že pohľadávka bola zapísaná do súpisu majetkovej podstaty 7. novembra 2019, ale žiaden dôkaz súdu o tvrdení skutočnosti nepredložil. V prípade, že by žalobca pohľadávku zapísal do súpisu majetkovej podstaty 7. novembra 2019, ako tvrdil právny zástupca žalobcu, pohľadávka by bola premlčaná z dôvodu, že koniec premlčacej lehoty uplynul 20. septembra 2018.

1.7 Je potrebné uviesť, že správca konkurznej podstaty, ktorý podal žalobu na súd, bol v konaní nečinný, pretože na prvé pojednávanie nariadené súdom sa nedostavil, pričom doručenie mal vykázané. Na výzvu súdu, aby preukázal aktívnu vecnú legitímáciu na podaní žaloby, súdu nezaslal všetky doklady,

a to ani v dodatočnej lehote. V priebehu konania sa dal žalobca zastúpiť advokátom, ktorý sa k otázke premlčania nevedel vyjadriť.

1.8 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 255 ods. 1 CSP a vecne potrebou priznania žalovanému plnej náhrady trov konania voči žalobcovi vzhľadom na jeho plný úspech v spore.

2. Rozsudok v celom rozsahu napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu vniac súd prvej inštancie, že tento nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (zamietnutím návrhu žalobcu na prerušenie konania a riadnym neodôvodnením rozsudku), že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a že súd prvej inštancie vec aj nesprávne právne posúdil.

2.1 Na odôvodnenie odvolania uviedol, že súd postupoval nesprávne, keď na základe návrhu žalobcu konanie neprerušil, ale návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne nezdôvodnil takýto svoj postup. Z dokladov predložených žalobcom totiž jednoznačne vyplynulo, že pohľadávka uplatnená v tomto konaní je predmetom aj ďalších konaní, a to konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod spisovou značkou 44Cbi/6/2020 o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty a konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 10Cb/5/2014 o zaplatenie 767.088 eur s príslušenstvom, pričom Okresný súd Žilina svoje konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 10Cb/5/2014. Podľa názoru žalobcu je výsledok konania vedeného na Okresnom súde Galanta kľúčový pre usporiadanie právnych vzťahov medzi sporovými stranami aj v tomto konaní. Okresný súd Galanta v predmetnom konaní žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. proti žalovanému JASPLASTIK-SK, spol. s r.o. žalobu žalobcu o zaplatenie faktúry č. 14010075 z 20.8.2014 zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na takéto plnenie. Proti takémuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal a konanie je vedené na Krajskom súde v Trnave pod spisovou značkou 21Cob/123/2019. V tomto konaní sa ako predbežná otázka rieši platnosť postúpenia pohľadávky z faktúry č. 14010075 z 20.8.2014. Výsledok takéhoto konania má vplyv aj na výsledok tohto konania a z dôvodu právnej istoty nemožno o tejto otázke rozhodovať rozdielne. Prerušenie konania sa preto žalobcovi javí ako racionálne a hospodárne. Pokiaľ súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol, jeho rozhodnutie žalobca nepovažuje za vecne správne.

2.2 Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku uplatneného žalobcom v tomto konaní z dôvodu, že žalobca si svoj nárok neuplatňoval voči žalovanému až do okamihu, kedy sa dozvedel o vyhlásení rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10Cb/5/2014-314 z 24.6.2019. Až do vyhlásenia tohto rozhodnutia bol totiž žalobca presvedčený, že nie je veriteľom pohľadávky vyúčtovanej faktúrou č. 14010075 z 20.8.2014, nakoľko mu postavenie veriteľa zaniklo z titulu postúpenia danej pohľadávky v zmysle Rámcovej zmluvy o podmienkach pre odplatné postúpenie pohľadávok číslo 142575. Žalobca do vyhlásenia predmetného rozsudku predpokladal, že veriteľom predmetnej pohľadávky je Prima banka Slovensko, a.s., a preto nemal relevantný dôvod si uplatňovať pohľadávku na súde. Pokiaľ sa stane práve citovaný rozsudok Okresného súdu Galanta právoplatným, tak s takýmto rozhodnutím je potenciálne spojený vznik nárokov z neplatného postúpenia pohľadávky medzi pôvodným veriteľom PB Power Trade a.s. a JASPLASTIK-SK, spol. s r.o. Prima banka Slovensko a.s. si svoj nárok uplatňovala súdnou cestou v práve citovanom konaní na Okresnom súde Galanta a pokiaľ súd v tomto konaní rozhodol, že nie je aktívne legitimovanou osobou, pretože nie je veriteľom z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, najskôr týmto dňom mohol žalobca ako pôvodný veriteľ zistiť, že postúpenie pohľadávky je potenciálne neplatné a môže si uplatňovať svoje nároky voči dlžníkovi. Pokiaľ by súd dospel k záveru o neplatnosti postúpenia predmetnej pohľadávky, tak mohol a mal nárok žalobcu posúdiť ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Sporové strany totiž nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, ale táto povinnosť je daná súdu. Žalobca v konaní uviedol rozhodné skutočnosti a medzi nimi aj to, že Okresný súd Galanta v rozsudku z 24.6.2019 určil, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. Uplatňovaný nárok žalobcu teda nevznikol výlučne z titulu vystavenej faktúry č. 14010075 (tak, ako to posudzoval prvostupňový súd), ale jedná sa o nárok neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi BP Power Trade spol. s r.o. a Prima bankou Slovensko a.s., ktorá upravovala prevod práv z vystavenej

faktúry č. 14010075. Nakoľko k určení neplatnosti právneho úkonu – zmluvy o postúpení pohľadávky došlo až rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 10Cb/5/2014 z 24.6.2019, nemožno v danom prípade hovoriť o premlčaní nároku. Až vydaním uvedeného rozhodnutia (za predpokladu, že sa stane právoplatným) začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nárokov z bezdôvodného obohatenia.

2.3 Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, avšak z jeho odôvodnenia nemožno zistiť z akých dôvodov k takémuto záveru dospel. Možno sa len domnievať, že považoval postúpenie predmetnej pohľadávky na Prima banku Slovensko a.s. za platné, teda vychádzal z opačného predpokladu, respektíve záveru, ku ktorému dospel ten istý sudca v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 10Cb/5/2014. Takýto postup súdu je v hrubom rozpore s princípom právnej istoty, keď ten istý sudca v dvoch rozdielnych konaniach postaví svoje rozhodnutie na dvoch rozdielnych záveroch o tejto otázke. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu, či už k premlčaniu, alebo aktívnej legitímácii žalobcu porušuje práva žalobcu na spravodlivý proces.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovanému priznať plnú náhradu trov odvolacieho konania. Pokiaľ súd prvej inštancie konanie na návrh žalobcu neprerušil, jeho postup je potrebné považovať za vecne správny, nakoľko súd bol oprávnený rozhodnúť o otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu aj sám bez prerušenia konania. Okrem toho v tomto čase by bolo uvažovanie o prerušení konania už bezpredmetné, nakoľko konanie vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 10Cb/5/2014 je právoplatne skončené. Krajský súd v Trnave svojim rozsudkom č.k. 21Cob/123/2019-607 z 29.6.2021 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Krajský súd rovnako ako súd prvej inštancie v predmetnom rozhodnutí skonštatoval, že Prima banka Slovensko a.s. sa nestala veriteľom predmetnej pohľadávky a je ním žalobca.

3.1 Správny je záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatnenej pohľadávky a námietky žalobcu takýto záver spochybňujúce žalovaný považuje za bezpredmetné. Pre posúdenie plynutia premlčacej doby nie je rozhodné kedy sa žalobca dozvedel po vydaní rozsudku Okresného súdu Galanta ani to, že bol presvedčený, že nie je veriteľom pohľadávky. Takéto skutočnosti nemožno považovať za právne relevantné skutočnosti, ktoré by spôsobovali spočívanie alebo pretrhnutie premlčacej doby. Žalobca ako správca konkurznej podstaty úpadcu mal k dispozícii všetky dokumenty týkajúce sa postúpenia pohľadávky a musel vedieť, že Prima banka Slovensko a.s. v danom prípade písomne neakceptovala návrh postupcu na uzavretie jednotlivéj zmluvy o postúpení pohľadávky a nestala sa veriteľom žalovaného tak, ako to uvádza aj Krajský súd v Trnave. Ak túto skutočnosť žalobca nevedel, ako sa to snaží prezentovať, nie je to právne relevantné a nezakladá to akýsi odklad plynutia premlčacej doby prezentovaný žalobcom.

3.2 Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v bode 20 rozsudku, žalovaný sa domnieva, že v tomto prípade mal na mysli Prima banku ako žalobcu v súvisiacom konaní, keďže otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní nebola ani jednou zo strán tohto konania namietaná. Žalovaný má teda zato, že v tomto prípade ide o omyl a chybu v písaní, avšak vzhľadom na premlčanie pohľadávky je aj tak bezpredmetný.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, a to najmä o nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti jeho záverov o premlčaní pohľadávky žalobcu uplatnenej v tomto konaní. Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že premlčacia lehota začala žalobcovi ako postupcovi plynúť 20.9.2014 a márne uplynula 20.9.2018, nakoľko takáto aplikácia inštitútu premlčania by vo všeobecnosti znamenala, že postupca, ktorý odplatne postúpil pohľadávku, dostane za ňu riadne zaplatené a dlžník mu písomne oznámi, že akceptuje cesiu a bude plniť iba postupníkovi, má napriek tomu zažalovať dlžníka na zaplatenie postúpenej pohľadávky pre prípad, že o niekoľko rokov neskôr môže súd cesiu vyhodnotiť ako neplatnú v spore medzi postupníkom a dlžníkom. Od žalobcu ako postupcu zo zmluvy o postúpení nebolo možné spravodlivo žiadať, aby pohľadávku zažaloval hneď po splatnosti, nakoľko, ak by žalobca uspel, dostal by zaplatené 2 krát a zároveň by dlžník čelil dvom žalobám na to isté plnenie, čo je samo osebe absurdný dôsledok mechanickej aplikácie inštitútu premlčania. Za daných okolností, ktoré hmotné právo bezprostredne nepredpokladá, spočíva premlčacia lehota postupcovi počas celej doby súdneho sporu, v ktorom si tú istú pohľadávku uplatňuje postupník (v tomto prípade 2014 až 2021). Opak by

totiž viedol nielen k protiprávnemu, ale aj k nespravodlivému stavu, keď nakoniec dlžník nemusí plniť postupníkovi pre neplatnosť cesie ani postupcovi z dôvodu premlčania.

5. Žalovaný vo svojej duplike zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

6. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu žalobcu na prerušenie konania Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP – z. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu majúcejmu povahu uznesenia, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP a contrario), preto je potrebné odmietnuť ho (§ 386 písm. c/ CSP).

7. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7.1 Podľa § 355 ods. 2 a CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7.2 Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

8. S účinnosťou od 1. júla 2016, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, bola zmenená koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu v sporovom konaní. Civilný sporový poriadok vo vyššie citovanom ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. V predmetnom zákonom ustanovení zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné. Nakoľko tento enumeratívny výpočet neobsahuje uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania, je zjavné, že zákon proti uvedenému typu súdneho rozhodnutia v zmysle koncepcnej zmeny možnosť podať odvolanie nepripúšťa (§ 357 písm. n/ CSP a contrario). Tu pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 4. decembra 2018 sp. zn. 1Obo 15/2018.

9. Na vyššie uvedenom závere nemení nič nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o tom, že odvolanie proti predmetnému uzneseniu prípustné je, a to s poukazom na ustálenú judikatúru, podľa ktorej skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania (teraz strán sporu) o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/47/2010).

10. Keďže podmienka prípustnosti podania opravného prostriedku nebola splnená, odvolací súd sa nemohol odvolaním meritorne zaoberať a toto odvolanie odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému to zákon nepripúšťa podľa § 386 písm. c) CSP.

11. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu voči výroku I. a III. rozsudku Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobcom nie sú dôvodné.

12. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené a ide o prejednanie právnej otázky a nie skutkovej, nebol daný zákonný dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania podľa § 385 ods. 1 CSP (a teda ani na nariadenie pojednávania odvolacím súdom). Odvolací súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvej inštancie. Možnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania prevzal aj CSP. Nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, ktorého existencia nebola v danom prípade daná. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Valera Assalino v. Portugalsko z 20. apríla 2002) v prípadoch, kde skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou, neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (najmä ak pojednávanie na prvom stupni bolo verejné a vyšší súd prejednáva právne otázky).

13. Predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 767.088 eur s 9,05 % ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 767.088 eur od 20. septembra 2014 do zaplatenia, a to titulom nároku žalobu na zmluvne dohodnutú odplatu za žalobcom žalovanému dodanú elektrickú energiu v období od 11. augusta 2014 do 20. augusta 2014. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, či zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a napokon, či súd vec aj nesprávne právne posúdil, čo malo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

14. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1).

15. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu (o nemožnosti priznania žalobcovi práva na plnenie uplatnené v žalobe z dôvodu žalovaným vznesenej námietky premlčania tohto práva po uplynutí premlčacej doby). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

16. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní, odvolací súd uvádza. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie dohodnutej odplaty za odobratú elektrickú energiu fakturovanú žalobcom žalovanému faktúrou č. 14010075 zo dňa 20.8.2014, splatnou dňa 19.9.2014, sa premlčalo dňa 20.9.2018 márnym uplynutím štvorročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 20.9.2014 a že žalobcovi nemožno priznať uplatnené právo na plnenie z dôvodu, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby a žalovaný v konaní namietol premlčanie po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd sa s takýmito závermi súdu prvej inštancie plne stotožňuje.

16.1 Podľa § 387 ods. 1 a 2 OBZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby stanovenej zákonom (1). Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú (2).

16.2 Podľa § 388 ods. 1 OBZ, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

16.3 Podľa § 391 ods. 1 OBZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

16.4 Podľa § 392 ods. 1 veta prvá OBZ, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

16.5 Podľa § 397 OBZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

16.6 Podľa § 400 OBZ, zmena v osobe dlžníka alebo veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

16.7 Podľa § 402 OBZ, premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

16.8 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy pri právach vymáhateľných na súde premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, pravda len za predpokladu, že OBZ neustanovuje niečo iné. Týka sa to všetkých majetkových práv, ktorých plnenia sa oprávnená osoba môže domáhať na súde. Uplatnenie práva v tomto prípade je potrebné chápať v širšom kontexte. Nejde len o jeho uplatnenie prostredníctvom podania žaloby, ale aj prostredníctvom iných návrhov podaných na súde, ako napríklad návrhu na výkon rozhodnutia, vzájomnej žaloby a pod. Uplatnením práva na súde treba rozumieť nielen jeho uplatnenie na príslušnom všeobecnom súde, ale aj jeho uplatnenie pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom (§ 760), pokiaľ bola uzavretá rozhodcovská zmluva alebo v zmluve dojednaná rozhodcovská doložka (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2000, sp. zn. 2Cdo/41/2000 - R 103/2001, v zmysle ktorého uplatnením práva sa rozumie uplatnenie na súde v civilnom konaní, ale aj v trestnom, v priestupkovom alebo obdobnom konaní. Za uplatnenie práva podľa § 112 OZ sa považuje taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o jeho práve, najmä žalobou na plnenie [§ 80 písm. b) OSP], vzájomnou žalobou (§ 97 OSP), návrhom na započítanie (§ 98 OSP) a pod. Ako už bolo uvedené vyššie, právo možno uplatniť na súde vtedy, ak nastane actio nata (keď možno podať žalobu na plnenie), t.j. keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. To sa viaže na splatnosť záväzku, lebo len keď je záväzok splatný, možno sa domáhať jeho splnenia žalobou na súde. Obchodný zákonník teda vychádza zo všeobecného princípu, že premlčacia doba začne plynúť, len čo nastane actio nata. Jednotlivé ustanovenia potom bližšie spresňujú, kedy sa tak stane v konkrétnych prípadoch. Možnosť uplatnenia práva na súde, ako aj možnosť urobiť právny úkon, treba posudzovať objektívne. To znamená, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu alebo uskutočniť právny úkon. Nezáleží na subjektívnej možnosti oprávnenej osoby. Na začiatok plynutia premlčacej doby nemá teda vplyv žiadna prekážka, či už subjektívneho charakteru, alebo charakteru vyššej moci. Objektívne vymedzenie začiatku plynutia premlčacej doby možno vyvodiť aj z gramatického výkladu § 391 OBZ – „keď sa právo mohlo uplatniť na súde“, ale aj z § 101 OZ „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. mája 1997, sp. zn. 3 Obo 44/97 - R 1/1998, v zmysle ktorého všeobecná trojročná premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čím je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej lehoty od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“ s tým, že tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve). Začiatok plynutia premlčacej doby treba v praxi dôkladne posúdiť v každom konkrétnom prípade. Koniec premlčacej doby sa spravuje všeobecnou úpravou počítania času obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 122). Z tohto hľadiska je dôležitý posledný deň premlčacej doby, lebo najneskôr v tento deň pri právach uskutočniť právny úkon musí byť právny úkon uskutočnený; pri právach vymáhateľných na súde musí veriteľ najneskôr v tento deň uplatniť právo na súde (resp. na rozhodcovskom súde). Nestačí v posledný deň premlčacej doby podať žalobu na pošte; žaloba musí dôjsť na súd.

16.9 Zo žaloby žalobcu je zrejmé, že predmetom konania je majetkové právo žalobcu vymáhateľné na súde - právo na zaplatenie dohodnutej odplaty za žalovaným odobratú elektrickú energiu, fakturovanú žalobcom žalovanému faktúrou č. 14010075 zo dňa 20.8.2014, splatnou dňa 19.9.2014, pri ktorom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo objektívne uplatniť na súde. Závazok žalovaného zaplatiť dohodnutú odplatu za odobratú elektrickú energiu sa stal splatným dňa 19.9.2014, t.j. actio nata nastala dňa 19.9.2014 a premlčacia doba na uplatnenie predmetného práva žalobcu na plnenie začala plynúť dňa 20.9.2014. V konaní bolo nesporným, že v období od 20.9.2014 do 20.9.2018 si žalobca voči žalovanému neuplatnil právo na zaplatenie dohodnutej odplaty, že žalobca si voči žalovanému prvýkrát uplatnil svoje právo na plnenie až v žalobe, ktorá je predmetom tohto konania, že predmetná žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 20. novembra 2019 a že žalovaný vzniesol námietku premlčania pri prvom úkone, ktorý mu patril (v odpore voči platobnému rozkazu). Pokiaľ za takýchto skutkových okolností dospel súd prvej inštancie k záveru, že štvorročná premlčacia doba na uplatnenie sporného práva na plnenie uplynula žalobcovi márne (berúc do úvahy, že výkon práva žalovaného vzniesť námietku premlčania z nesporných skutkových tvrdení žalobcu predostretých súdu v rámci jeho procesného útoku ale aj vykonaného dokazovania v tomto konaní, nebolo možné vyhodnotiť za rozporný s dobrými mravmi) a tak žalobcovi nemožno uplatnené právo priznať, jeho právne posúdenie ako aj záver odvolací súd považuje za vecne správny. Žalobca v konaní netvrdil a odvolací súd nezistil žiadne skutkové okolnosti (a už vôbec nie okolnosti výnimočnej intenzity), z ktorých by bolo možné usudzovať, že žalovaný uplatnením námietky premlčania úmyselne zneužíva svoje právo na úkor žalobcu (s úmyslom poškodiť ho), ktorý nezavinil márne uplynutie premlčacej doby a voči ktorému by bol v takejto situácii zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a povahou ním uplatňovaného práva a najmä s dôvodmi, pre ktoré neuplatnil včas svoje právo. Záver o úmysle poškodiť žalobcu vznesením námietky premlčania v tomto konaní (údajným zbavením sa dlhu žalovaného voči žalobcovi) nemožno vyvodiť ani z jeho správania sa, keď tento spočiatku akceptoval cesiu a postupníkovi aj plnil až 58 krát (zaplatil svoje iné splatné záväzky), avšak neskôr v tomto konaní namietol premlčanie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ako sa to snaží podsúvať odvolaciemu súdu žalobca). Dlžník totiž nie je povinný namietat' neplatnosť postúpenia pohľadávky, a preto takéto jeho konanie, respektíve nekonanie nemožno bez ďalšieho považovať za odporujúce dobrým mravom s úmyslom poškodiť veriteľa. Okrem toho vznesením námietky premlčania sa dlžník dlhu nezbavuje, jeho dlh nezaniká vznesením námietky premlčania.

16.10 Neobstoja námietky žalobcu o tom, že pri rozhodovaní vo veci bolo podstatným, že právo na plnenie si neuplatnil skôr ako v tejto žalobe z dôvodu, že bol presvedčený, že toto právo mu nepatrí, lebo bolo postúpené inej osobe, prípadne, že táto iná osoba si sporné právo na plnenie riadne uplatnila v súdnom konaní, čo malo mať za následok zastavenie plynutia premlčacej doby sporného práva, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, možnosť uplatnenia práva oprávnenou osobou na súde (teda osobou, ktorej skutočne patrí právo na plnenie z hmotnoprávneho vzťahu), ako aj možnosť urobiť právny úkon, treba posudzovať objektívne. Inak povedané, premlčacia doba na uplatnenie práva začína plynúť odo dňa, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu alebo uskutočniť právny úkon a nezáleží na subjektívnej vedomosti/možnosti oprávnenej osoby právo uplatniť, pričom na začiatok ale aj samotný beh/plynutie premlčacej doby nemá vplyv žiadna prekážka, či už subjektívneho charakteru, alebo charakteru vyššej moci. Premlčacia doba na uplatnenie žalobcovho práva na plnenie by žalobcovi prestala plynúť len vtedy, keď by tento sám (ako skutočný veriteľ) počas plynutia premlčacej doby (do 20.9.2018) za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobil taký právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní. Tu odvolací súd ešte dodáva, že žalobcovi nič nebránilo v podaní žaloby voči žalovanému na zaplatenie spornej odplaty za odobratú elektrickú energiu aj v čase, keď Prima banka Slovensko a.s. si svoj nárok uplatňovala súdnou cestou v žalobcom citovanom konaní na Okresnom súde Galanta (ako to správne namietal aj žalovaný). Pokiaľ sa vedome a vo vzťahu k možnosti premlčania jeho práva na plnenie aj nedbanlivo (berúc do úvahy aj riziko, že sa jeho právo premlčí) rozhodol žalobu nepodať do doby, kým rozhodne Okresný súd Galanta o žalobe Prima banky Slovensko a.s. v inom konaní, nemožno takýto jeho postup vyhodnotiť ako postup, ktorým nezavinil márne uplynutie premlčacej doby.

16.11 Pre poriadok odvolací súd dodáva, že neobstoja ani námietka žalobcu, že pri rozhodovaní vo veci bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že sám súd prvej inštancie konal v rozpore s dobrými mravmi (keď námietku premlčania vznesenú žalovaným nevyhodnotil ako odporujúcu dobrým mravom, prípadne keď o žalobe Prima banky Slovensko a.s. konal v inom konaní pridlho), nakoľko z hľadiska prípadnej existencie rozporu s dobrými mravmi možno posudzovať iba výkon práv a povinností formou právnych

úkonov či faktického správania účastníkov občianskoprávných vzťahov, nie správnosť rozhodnutia súdu, t. j. aktom aplikácie práva, v rámci ktorého práve súd v konaní posudzuje, či došlo k prípadnému rozporu s morálnymi pravidlami pri výkone práva a povinnosti v hmotnoprávných vzťahoch.

17. Obdobne neobstojí ani námietka žalobcu o nedostatočnom odôvodnení záveru súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prebiehajúcom konaní, nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe s uplatnenou námietkou premlčania sa súd vysporiada tak, že žalobu zamietne bez toho, aby skúmal, či uplatnené právo veriteľa existuje alebo nie (tu pozri aj R 29/1983). Aj keď žalobcom namietaný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v skúmaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vzhľadom na vyššie uvedené nebol správny a jeho záver je potrebné vyhodnotiť ako predčasný, takáto vada konania nemala za následok nesprávnosť samotného rozhodnutia vo veci o nemožnosti priznania žalobcom uplatneného práva na plnenie z dôvodu vzniesenia námietky premlčania žalovaným po uplynutí premlčacej doby. Preto na takúto námietku žalobcu odvolací súd neprihliadol.

18. Neobstojí ani námietka žalobcu, že pokiaľ by súd dospel k záveru o neplatnosti postúpenia predmetnej pohľadávky, tak mohol a mal nárok žalobcu posúdiť ako nárok z bezdôvodného obohatenia (berúc do úvahy zásadu, že sporové strany nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, ale táto povinnosť je daná súdu), najmä ak žalobca v konaní uviedol rozhodné skutočnosti a medzi nimi aj to, že Okresný súd Galanta v rozsudku z 24.6.2019 určil, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a v skutočnosti uplatňovaný nárok žalobcu nevznikol výlučne z titulu vystavenej faktúry č. 14010075, ale jedná sa o nárok z neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi BP Power Trade spol. s r.o. a Prima bankou a.s., ktorá upravovala prevod práv z vystavenej faktúry č. 14010075. Žalovaný totiž nebol zmluvnou stranou Rámцovej zmluvy o podmienkach pre odplatné postúpenie pohľadávok č. 142 575 zo dňa 21.12.2012 uzatvorenej medzi spoločnosťou BP Power Trade spol. s r.o. ako postupcom a Volksbank Slovensko a.s. (právnym predchodcom spoločnosti Prima banka Slovensko a.s.) ako postupníkom, kde postupca postupoval postupníkovi svoju pohľadávku voči žalovanému na zaplatenie dohodnutej ceny za dodanú elektrickú energiu – fak. č. 14010075. V prípade neplatnosti takejto zmluvy mohli vzniknúť žalobcom bližšie nešpecifikované nároky z neplatnej zmluvy len medzi stranami, ktoré takúto zmluvu uzatvorili, avšak nakoľko žalovaný nebol zmluvnou stranou takejto rámцovej zmluvy, rozhodne v prípade jej neplatnosti nemohol vzniknúť nárok žalobcu na plnenie/vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému ako dlžníkovi. Žalovaný totiž z predmetnej zmluvy nezískal žiadne plnenie, ktorého vydania by sa mohol domáhať žalobca.

19. S ostatnými námietkami žalobcu sa odvolací súd ako nepodstatnými pre rozhodnutie vo veci nezaoberal, nakoľko podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

20. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP rozhodol i o náhrade trov konania.

21. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

21.1 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

21.2 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).